

[A. C. D. Petersen.]

Paastand? Jeg har ikke i denne Forbindelse talt om at forhøje eller fordyre, men jeg har spurgt Regeringen, om der vilde blive truffet Forholdsregler overfor den Kalamitet, der var ved at ramme Sukkerroedyrkingen. Jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at jeg ikke tror, det er nødvendigt at fordyre, man kan udmærket godt nedsætte. Den højtærede Finansminister kan nedsætte de Krav, Statskassen stiller til Sukkerroedyrkerne, det fordyrer ikke Sukkeret, og det vil bringe den nødvendige Hjælp. Saa vidt jeg husker, er netop den Indtægt, Statskassen har af Sukkerroedyrkingen, den direkte Afgift, man paalægger Sukkerroedyrkingen, omkring 6 Mill. Kr., og jeg henstiller til den højtærede Finansminister, om han ikke kunde tænke sig at standse Lovforslaget om Stempel- og Tinglysningsafgifter, saaledes at det ikke blev vedtaget, og at anvende de 6 Mill. Kr. paa den Maade, at Staten giver Afkald paa den Beskatning, der hviler paa Sukkerroedyrkingen.

Den højtærede Landbrugsminister mente, at hver havde sin Idé. Ministeren kaldte den Hassan med de skæve Ben. Det er muligt, at Ministeren vil kalde forskellige Ideer saaledes; men jeg gør Ministeren opmærksom paa, at de forskellige Hassan'er i saa Fald ikke har lige skæve Ben.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Niels Frederiksen): Jeg skal ikke gaa ind paa de Betragtninger, der fra forskellig Side er fremført i Diskussionen om Landbrugets Forhold indenfor de enkelte Produktionsgrene. Jeg vil imidlertid gerne gøre opmærksom paa, at Lovforslaget, som det foreligger nu, er blevet bedømt fra to vidt forskellige Sider, af Venstre og den højtærede Landbrugsminister, der afviser det som unødvendigt og upaakrævet, og af det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, der var betænkelig med Hensyn til, at Forslaget ikke i tilstrækkelig Grad kunde løse den Opgave, det havde stillet sig, fordi en Bedømmelse af Gældsbyrden i Øjeblikket neppe kunde holde i Fremtiden, idet Fremtiden var saa indhyllet i mørke Taager. Det er jo altid vanskeligt ved et Forslags Udformning at være alle tilpas, men jeg tror, at Forholdet i det praktiske Liv ligger saadan, at vel er der en Lysning i Øjeblikket paa Grund af de Forhold, der blev nævnt, men de Vanskeligheder, den økonomiske

Krise medfører, er af saa langvarig og omfattende og varig Natur, at en Lov som den, der her foreslaas, er nødvendig at have til Raadighed, efterhaanden som Hjælpen tiltrænges.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen talte om de 70.000 Tdr. Land, der dyrkes med Sukkerroer, en Produktion, der neppe var rentabel, og han rettede i sit Krav om Hjælp en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister, til Præsidenten for Landbrugsraadet og til Formanden for de danske Landboforeninger. Han naaede ikke længere ned, saa holdt han op, han mente vel sagtens, at det kunde ikke nytte noget at snakke til flere om det. Jeg for mit Vedkommende vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er slet ikke nødvendigt i og for sig at øge Afsætningsvanskelighederne ved at gaa til en saadan Omlægning af Driften af Sukkerroearalerne, for i Øjeblikket ligger Forholdet saaledes, at dansk Byg er billigere i Markedet end amerikansk Majs, og saa længe Prisen for Tilførsel af Raastoffer udefra ligger saa højt oppe, som den gør, er der i den nuværende Produktion Afsætning for meget store Kornmængder, avlede paa de hjemlige Jorder. Og da det, som den højtærede Landbrugsminister nævnte, er noget af Danmarks bedste Jord, der dyrkes med Sukkerroer, er det ikke saa helt forfærdende, hvis man skulde gaa til en Forøgelse af Kornproduktionen, som der i den øvrige Landbrugsbedrift er rigtig Afsætning for.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Bording for hans venlige Bemærkninger om Forslaget og for hans Tilsagn om Støtte til dets Gennemførelse. Jeg vil ogsaa takke det ærede Medlem Hr. Axel Møller for de forstaaende Bemærkninger om Forslagets Form og dets Hensigt; det glæder mig, at man fra det konservative Folkepartis Side dog har Forstaaelsen af, at man her er inde paa et Lovgivningsomraade, der er af meget vidtrækkende Betydning for store Dele af Befolkningen.

Jeg skal undlade at komme ind paa de Meningsforskelligheder, der gentagende har fundet Udtryk under Diskussionen. Venstres Ordfører mente jo, at man ligefrem skader Realkreditte ved et Forslag som det foreliggende, der gør det muligt, at den Kreditgivning, der er forspildt, bliver konstatet. Den ærede Ordfører for Venstre har den Opfattelse, at Forslaget ikke alene ikke er nødvendigt, men at det kan være i overordentlig Grad skadeligt, og det